

Però, atenció! Els que no han fet vaga, potser pensin encara que hem obtingut poca cosa, que no valia la pena, o -pitjor encara- que ells n'han sortit beneficiats de la lluita i de la vaga que els altres hem fet. Per a ells, la següent reflexió: De 130.000 mestres a tot l'Estat, 90.000 han fet vaga; De mil cent i pico a Mallorca, noucents i pico han fet vaga; I hem aconseguit bastant! Però, si tothom hagués aturat; si cap mestre hagués fet feina, els resultats hagueren estat millors. . . Car hem lluitat i negociat amb una força de 90.000 mestres (900 i pico a Mallorca) però més força haguerem tengut 130.000 mestres en vaga, es a dir, tothom en vaga.

Per altra banda, els companys que no han fet vaga ens han perjudicat. Als pobles, la gent criticava als que feien vaga, quan tocava ser al contrari: Els que no feien vaga eren minoria i han mostrat el seu poc esperit de lluita, de solidaritat i de consciència de treballadors.

També hi ha un factor important a tenir en compte en el futur: Als pobles, ha estat prou difícil mantenir la vaga dia a dia a causa de les crítiques i postures d'alguns pares. Això mostra el grau de conservadurisme que impera als pobles de Mallorca. La gent no accepta la vaga com a eina de lluita dels treballadors, pensant que l'obligació dels mestres és fer feina i esperar resignats a que els altres arreglin les coses o que s'arreglin soles.

Els mestres ja sabem que això no és així. Ha fet falta una vaga de 18 dies perquè el Ministeri i el govern accedís a negociar. Ha fet falta fer la vaga per guanyar les nostres reivindicacions. I és així des de sempre; la Història ho mostra clarament: Les conquestes de millors condicions de treball i de vida han arribat gràcies a les lluites constants de les classes treballadores mai gràcies al "immobilisme", "conservadurisme" o "conformisme" de la gent. Es obligació nostra, com a professionals de l'ensenyament, que tant els nostres alumnes com els seus pares, se'n donin compte d'això. Així ajudam a que la gent desperti del

somni de la ignorància i rompi el seu conformisme.

Per acabar, els resultats de les negociacions amb l'Administració obren un camí: un calendari concret durant els propers mesos per continuar la negociació. Hem d'estar alertes a tot el que pugui passar; La vaga ha acabat, però la lluita continua. De la nostra participació, la de tothom depèn que guanyem cada dia més. . .

**OBRIU SES ESCOLES
PÚBLIQUES PETITES**

no en tanqueu més!

N° 13, Maig 1978

HACIA LOS TREINTA POR CLASE!!

Tal como se acordó en la Asamblea del pasado 26 de mayo, la mayor parte de los centros estatales de Preescolar y de EGB están tomando el acuerdo, en claustro, de limitar el número de alumnos por clase a treinta en Preescolar y a treinta en EGB (algunos centros, a 35 en EGB). Con ello se pretende librar la gran batalla de reducir el número de alumnos por clase a cantidades pedagógicamente aceptables y sin que ello suponga echar alumnos fuera; al contrario, se pretende abrir más unidades para así dar más puestos de trabajo y mejorar la calidad de la enseñanza.

Esta medida debe ser lo suficientemente enérgica, para obtener resultados positivos (es decir, reducir el número de alumnos por lo menos a partir de Preescolar y 1o de EGB, con lo que en un plazo de varios años se irá reduciendo paulatinamente toda la EGB) pero aplicada en la práctica con la necesaria flexibilidad que impondrán las condiciones demográficas del entorno escolar, la presión de los padres y la existencia o no de otros centros cercanos.

Si bien tanto la Delegación como la Inspección consideran este objetivo

de 30 alumnos por clase pedagógicamente necesario, opinan que en Preescolar es posible realizarlo y sin problemas pero en EGB será de difícil aplicación puesto que hay cada vez más demanda de plazas escolares estatales y existen instrucciones del Ministerio de alcanzar el número de 40 por unidad.

Por nuestra parte, como STEI, hemos solicitado a la Delegación que se arbitre un mecanismo técnico para atender los problemas de matrícula en la zona de Palma, ya que creemos -es más, estamos convencidos- que una información eficaz, una coordinación de todos los centros estatales y una distribución de los puestos escolares racional ayudaría a rebajar el número de alumnos por unidad.

Parece que la Delegación tiene escasez de personal para atender este servicio, pero estamos convencidos de su necesidad y urgencia por lo que no dudamos que nuestro paisano, Guillem, arbitraré los medios necesarios para tan importante fin.

Finalmente el STEI trabajará con todos sus medios para alcanzar una verdadera reducción de alumnos tanto en Preescolar como en EGB.